

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

Învinuirea lui
Valeriu Muhin
(art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal)
(*Dosarul nr. 1-125/2026*
Nr. PIGD 1-26054227-32-1-30042026
Nr urmărire penală 2025200272)

Sentință de condamnare în baza normei penale menționate, urmare a înaintării de către inculpat a cererii de examinare a cauzei în baza art. 364[1] Cod procedură penală. Examinarea acțiunii civile și posibilității aplicării prevederilor art. 85 Cod penal.

11 noiembrie 2026, mun. Hîncești

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Emil Bulat la 30 aprilie 2026.
Examinarea cauzei s-a finalizat la 11 noiembrie 2026.
Procedura de citare a fost legal executată.

Partea acuzării a solicitat recunoașterea inculpatului Valeriu Muhin vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal, și în baza normei menționate, cu aplicarea prevederilor art. 80[1] Cod penal, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, în penitenciar pentru minori. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată de admis integral. Cu referire la cumularea sentințelor, urmare a faptului că celelalte sentințe nu sunt definitive, nu se poate purcede.

Partea apărării în persoana apărătorului Sergiu Tabără și inculpatul Valeriu Muhin, au solicitat aplicarea în privința acestuia a unei pedepse non-privative de libertate, or nu au fost

anexate probe privind condamnările anterioare, astfel încât este posibilă aplicarea unei pedepse non-privative de libertate sau cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Textul corespunde originalului

Judecând în prima instanță, în ședință de judecată publică, în procedură simplificată, cauza penală, privind învinuirea lui Valeriu Muhin, a.n. ***, IDNP: *****, originar r-nul. *****, s. *****, domiciliat r-nul. *****, moldovean, cetățean al RM, studii medii incomplete, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, anterior judecat,**

Judecătoria Hîncești, sediul Central, în completul compus din,

Emil Bulat, *Judecător, Președintele ședinței,*
Ion Simionel, *Grefier*
Cu participarea:
Roman Chihai, *Acuzator de stat,*
Sergiu Tabără, *Apărător,*
Valeriu Muhin, *Inculpat,*
Doinei Popescu, *reprezentant legal al inculpatului minor din cadrul STAS Hîncești,*
Lidiei Moraru, *pedagog*

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în ședința de judecată, constată următoarele:

ÎN FAPT

1. **Valeriu Muhin,** este învinuit că el a săvârșit cu vinovăție o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, în următoarele circumstanțe:
2. În perioada de timp cuprinsă între 08 iulie 2025, ora 22:10, și 09 iulie 2025, ora 08:00, Valeriu Muhin, născut la *****, acționând cu intenție directă, bazată atât pe factorul volitiv, cât și pe cel intelectiv, materializând scopul criminal cupidant, și anume de a obține pe cale ilegală posibilitatea de a poseda, folosi și dispune de bunurile victimei ca și cum acestea ar fi bunurile făptuitorilor, prin forțarea geamului, a pătruns pe ascuns în interiorul magazinului alimentar „Taty Market", situat în satul *****, de unde a sustras un ghiozdan de culoare maro, marca „Maalex", în interiorul căruia se aflau mijloace bănești în sumă totală de 44 000 lei și aproximativ 1 000 euro, care, conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei din 09 iulie 2025, constituiau 19 820 lei, cauzând astfel părții vătămate Agaci Tatiana, născută la 18 august 1984, un prejudiciu material în sumă totală de 63 820 lei.
3. Astfel, acţiunile inculpatului Valeriu Muhin, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în limitele prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal al R.M. după indicii calificativi: „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință*".

4. În cadrul ședinței de judecată din 07 octombrie 2026, inculpatul Valeriu Muhin, a indicat prin înscris autentic că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate la etapa urmăririi penale, nu dorește administrarea de noi probe, solicitând instanței judecarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.
5. Apărarea, în persoana avocatului Sergiu Tabără (*mandat nr. 1968629, din 06 august 2024, licență nr. 3539*) în şedinţa de judecată a susţinut integral poziţia inculpatului, privind examinarea cauzei în procedura simplificată.
6. Partea acuzării a susţinut cererea înaintată de inculpat, relatând, că nu ar exista care-va obstacole legale în privinţa aplicării art. 364[1] Cod de procedură penală.
7. Examinând cererea înaintată de inculpatul Valeriu Muhin, susținută de apărătorul Sergiu Tabără, instanţa prin încheierea protocolară din 07 octombrie 2026, a admis cererea inculpatului cu privire la examinarea cauzei penale în procedura simplificată prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, astfel încât din probele administrate în cadrul urmăririi penale rezultă, că fapta inculpatului este stabilită şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse inculpatului, acesta neavând și alte probe propuse spre administrare.
8. Astfel, instanţa, constatând faptul că din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă, că faptele inculpatului sânt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului, pentru a permite stabilirea unei pedepse, a procedat la audierea inculpatului Valeriu Muhin potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut integral şi judecăţii a declarat, că la data și ora indicată a trecut pe lângă magazin, fiind singur, era noapte și a văzut pe fereastră la magazin o geantă, magazinul era închis, geanta avea culoarea neagră, respectiv a stricat geamul, a luat geanta și niște sucuri din magazin. În geantă erau bani, în total cu lei și euro, era suma de 60 și ceva de mii de lei. Ulterior, cu banii s-ar fi dus la Chișinău, unde i-a cheltuit. Dacă ulterior va avea posibilitatea, susține că va restitui suma. Este gata să execute pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.
9. La întrebările apărătorului Sergiu Tabără, inculpatul a indicat că în geantă era o mie de euro, nu susține declarațiile oferite la faza de urmărire penală, recunoaște suma de 1 000 euro, cunoaște că dacă recunoaște suma indicată, va fi obligat să o restituie. Solicită aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, îi pare rău pentru fapta comisă.
10. La întrebarea acuzatorului de stat a indicat că la moment este deținut în cadrul Penitenciarului nr. 10 – Goian, fiind deținut în baza a 2 dosare penale. Când a pătruns în magazin a observat că erau camere de supraveghere, a pătruns indiferent de acest fapt, geanta ulterior a lăsat-o în parc. Banii i-a cheltuit timp de aproape 2 luni, pe la magazine. Susține că a fost reținut la 18 iunie 2026, nu ține minte când anume s-a întâmplat fapta, data din rechizitoriu coincide.

LEGISLAȚIE RELEVANTĂ

11. Art. 100 Cod procedură penală, prevede următoarele:
„ (4) toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislației, prin procedee probatorii respective.”.
12. Art. 101 Cod procedură penală, prevede:

„ (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.”
„ (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.”

13. Art. 364[1] Cod procedură penală, menționează:

„ (1) Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
În caz de admitere a cererii privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, sentința se adoptă în condițiile prevăzute de prezentul cod, cu derogările din prezentul articol.”

14. Art. 80[1] Cod penal, prevede:

„ (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.”

15. Art. 186 Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii, prevede:

„ Furtul săvârșit:
...
c) prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă;
...
se pedepseşte cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.”

16. Art. 70 Cod penal:

„ (1) Închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărârii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar.
...
(3) La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracţiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârșită, reduse la jumătate.”

17. Art. 72 Cod penal:

„...
(5) Minorii execută pedeapsa cu închisoare în centrele de detenţie pentru minori şi tineri, ţinându-se cont de personalitatea condamnatului, antecedentele penale şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite.”

18. Art. 219 Cod procedură penală:

„ (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.”

19. Art. 221 Cod procedură penală:

„ (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti.
(2) Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.”

20. Art. 225 Cod procedură penală:
„ (1) Judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală.
(2) La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.
(3) Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. În afară de recunoașterea vinovăției de către inculpat, culpa lui Valeriu Muhin în comiterea infracțiunii prevăzute de Codul penal al Republicii Moldova se confirmă prin ansamblul probelor administrate în cauză, prezentate de procuror și acceptate de inculpat prin înscris autentic, instanța reținând că acestea se coroborează între ele și confirmă circumstanțele esențiale ale faptei imputate.
22. În susținerea stării de fapt reținute, instanța examinează și apreciază următoarele mijloace de probă administrate în cauză:
23. Plângerea părții vătămate Tatiana Agaci din 09 iulie 2025, prin care aceasta a solicitat întreprinderea măsurilor legale în vederea identificării persoanelor necunoscute care, în perioada 08 iulie 2025, ora 22:10 – 09 iulie 2025, ora 08:00, prin forțarea geamului, au pătruns în interiorul magazinului alimentar „Taty Market”, situat în satul Bușeni, raionul Hîncești, de unde au sustras pe ascuns un ghiozdan de culoare maro, în interiorul căruia se aflau două portmonee și mijloace bănești în sumă totală de 44 000 lei și 1 000 euro, cauzându-i un prejudiciu material în cuantumul respectiv (f.d. 5).
24. Informația telefonică parvenită prin Serviciul 112 din 09 iulie 2025, potrivit căreia Agaci Tatiana a comunicat că, în aceeași zi, a depistat urme de pătrundere în interiorul magazinului alimentar din satul Bușeni, raionul Hîncești, precum și lipsa mijloacelor bănești (f.d. 6).
25. Procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu planșă ilustrativă, din 09 iulie 2025, prin care a fost consemnată efectuarea cercetării la magazinul alimentar „Taty Market”, situat în satul Bușeni, raionul Hîncești (f.d. 8–13).
26. Cererea părții vătămate Tatiana Agaci din 09 iulie 2025, prin care aceasta a solicitat recunoașterea sa în calitate de parte vătămată în cauza penală, invocând cauzarea unui prejudiciu material în sumă de 44 000 lei și 1 000 euro (f.d. 31).
27. Ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 09 iulie 2025, prin care Tatiana Agaci a fost recunoscută în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale (f.d. 32).
28. Declarațiile părții vătămate Tatiana Agaci, care, fiind audiată în cadrul urmăririi penale, *a comunicat că locuiește în satul *****, și activează în calitate de administrator al magazinului alimentar „Taty Market”, amplasat în aceeași localitate. A relatat că, la 08 iulie 2025, s-a aflat la serviciu până aproximativ la ora 22:00, după care a plecat la domiciliu. În biroul său din interiorul magazinului a lăsat, pe pervazul geamului, un ghiozdan de culoare maro, marca „Malex”, în care se aflau mai multe bunuri, inclusiv un portofel de culoare neagră ce conținea aproximativ 1 000 euro, în bancnote cu nominalul de 50, 20, 10 și 5 euro, precum și monede, a căror valoare exactă nu și-o amintea. În ghiozdan se mai aflau un portofel de culoare roz, care conținea 150 lei, un portofel mai mic de culoare neagră, în care erau păstrate mai multe carduri bancare, precum și mijloace bănești în sumă totală de 44 000 lei, în bancnote cu nominalul de 200 lei, prinse într-un elastic. De asemenea, în ghiozdan se aflau buletinul său de identitate, un*

act de procură și o cutie de vitamine. A menționat că, înainte de a pleca de la serviciu, a încuiat cu cheia atât ușa biroului, cât și ușa de la intrarea în magazin, însă a uitat să închidă geamul de termopan al biroului, acesta rămânând întredeschis în partea superioară. La 09 iulie 2025, aproximativ la ora 08:00, vânzătoarea magazinului, Iurceac Ecaterina, a observat că geamul biroului era deschis și a contactat-o telefonic pe contabila Garbuz Anastasia, pentru a verifica dacă aceasta lăsase geamul în poziția respectivă. Ulterior, aproximativ la ora 08:20, partea vătămată a venit la birou, unde a observat că pe podea se aflau mai multe sticle de apă, unele dintre acestea fiind deteriorate. În același timp, a constatat lipsa ghiozdanului pe care îl lăsase pe pervazul geamului. Ieșind din magazin și verificând împrejurimile, la o distanță de aproximativ 20 de metri de acesta, într-un parc, după un gard metalic, a identificat mai multe bunuri personale abandonate pe iarbă, printre care două portofele de culoare neagră, unul conținând carduri bancare, un portofel de culoare roz, care era gol, actul de procură, buletinul său de identitate, o cutie cu fiole de vitamina C și două bancnote cu nominalul de 1 leu. Partea vătămată a mai declarat că îl bănuiește de comiterea furtului pe Muhin Valeriu, întrucât, potrivit afirmațiilor sale, în luna octombrie 2024 acesta ar fi pătruns în același magazin prin spargerea geamului, sustrăgând mai multe produse și mijloace bănești (f.d. 34–36).

29. Declarațiile martorului Ecaterina Iurceac, care, fiind audiată în cadrul urmăririi penale, *a comunicat că locuiește în satul *****, și activează în calitate de vânzătoare la magazinul alimentar „Taty Market". A relatat că, la 09 iulie 2025, aproximativ la ora 08:00, a venit la serviciu, ocazie cu care a observat că geamul de termopan al biroului era deschis, iar pe pervazul exterior al acestuia se afla o sticlă de apă cu denumirea „Party Juice". Despre cele constatate a anunțat-o pe contabila magazinului, Garbuz Anastasia. Totodată, a observat că pe podeaua biroului se aflau mai multe sticle de apă căzute, unele dintre acestea fiind sparte, în timp ce ușa biroului era încuiată. Martorul a precizat că nu a observat lipsa unor bunuri din magazin și nu cunoaște cu exactitate ce anume fusese sustras din birou, însă ulterior a auzit că ar fi fost sustras un ghiozdan* (f.d. 37).

30. Declarațiile martorului Anastasia Garbuz, care, fiind audiată în cadrul urmăririi penale, *a comunicat că locuiește în satul *****, și activează în calitate de contabilă la magazinul alimentar „Taty Market". A relatat că, la 09 iulie 2025, aproximativ la ora 08:02, a fost contactată telefonic de către vânzătoarea magazinului, Iurceac Ecaterina, care a întrebat-o dacă, în ziua precedentă, la plecarea de la serviciu, lăsase deschis geamul de termopan al biroului. Martorul i-a comunicat că, la 08 iulie 2025, aproximativ la ora 16:45, în birou se afla administratorul magazinului, Agaci Tatiana. Ulterior, martorul s-a deplasat la birou, unde a constatat că geamul era deschis, iar pe podea se aflau mai multe sticle de apă, unele dintre acestea fiind sparte. Aceasta a închis geamul și, inițial, nu a presupus că fusese comis un furt, deoarece, la o examinare vizuală, în birou era ordine și nu observase lipsa unor bunuri. Ulterior, după sosirea administratorului Agaci Tatiana, aceasta i-a comunicat că de pe pervazul geamului dispăruse un ghiozdan de culoare maro, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 44 000 lei și aproximativ 1 000 euro* (f.d. 38).

31. Declarațiile reprezentantului legal al inculpatului minor, Olga Muhin, care, fiind audiată în cadrul urmăririi penale, a refuzat să facă declarații cu privire la faptele imputate fiului său Muhin Valeriu, declarând: „*Refuz de a face declarații despre cele comise de fiul meu Muhin Valeriu*" (f.d. 39–40).

32. Cererea Olgăi Muhina din 06 august 2025, prin care aceasta a solicitat recunoașterea sa în calitate de reprezentant legal al fiului său minor, Muhin Valeriu, care avea calitatea procesuală de bănuit în cauza penală (f.d. 41).

33. Ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant legal din 06 august 2025, prin care Olga Muhin a fost recunoscută în calitate de reprezentant legal al bănuitului minor Valeriu Muhin (f.d. 42).
34. Prin justificarea probelor expuse prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenții, utilităţii, veridicităţii şi suficienţei acestora în coroborare cu declaraţiile inculpatului administrate în şedinţa de judecată și a probelor administrate în faza urmăririi penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina lui Valeriu Muhin pentru comiterea acţiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată prin prisma probatoriului administrat în faza urmăririi penale.
35. Or, raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, instanța constată că declarațiile inculpatului privind pătrunderea în magazinul alimentar „Taty Market" și sustragerea bunurilor sunt susținute de declarațiile părții vătămate Tatiana Agaci, de declarațiile martorilor Ecaterina Iurceac și Anastasia Garbuz, precum și de procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09 iulie 2025.
36. Astfel, declarațiile inculpatului nu constituie unicul fundament al constatării vinovăției, acestea urmând a fi apreciate în coroborare cu celelalte mijloace de probă, care confirmă atât existența faptei prejudiciabile, cât și participarea nemijlocită a inculpatului la săvârșirea acesteia.
37. Instanța reține că infracțiunea de furt, incriminată de art. 186 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor contra patrimoniului, având drept obiect juridic special relațiile sociale referitoare la posesia și detenția legitimă a bunurilor, precum și la protecția acestora împotriva actelor de însușire ilicită. Specificul acestei infracțiuni constă în atingerea adusă dreptului titularului de a exercita nestingherit prerogativele patrimoniale asupra bunurilor care îi aparțin ori pe care le deține în mod legitim, prin scoaterea acestora, fără consimțământ, din sfera sa de stăpânire.
38. În speță, instanța constată că relațiile sociale protejate de norma penală au fost lezate prin acțiunile inculpatului Valeriu Muhin, care a sustras bunuri aflate în posesia părții vătămate Tatiana Agaci, fără acordul acesteia și în afara oricărui temei juridic care i-ar fi conferit dreptul de a dispune de respectivele bunuri.
39. ***Obiectul material*** al infracțiunii îl constituie bunurile mobile sustrase, respectiv ghiozdanul(geantă) de culoare maro, marca „Maalex", și mijloacele bănești aflate în interiorul acestuia, indicate în rechizitoriu ca fiind în sumă de 44 000 lei și aproximativ 1 000 euro, prejudiciul material fiind evaluat de organul de urmărire penală la suma totală de 63 820 lei. Instanța observă că bunurile respective aveau o existență materială, prezentau valoare economică și se aflau în posesia legitimă a părții vătămate, fiind astfel susceptibile de a constitui obiectul material al infracțiunii de furt.
40. Totodată, instanța apreciază că împrejurarea potrivit căreia mijloacele bănești erau păstrate într-o geantă amplasat pe pervazul geamului unui birou din interiorul magazinului nu poate fi interpretată drept o renunțare la posesia acestora și nici drept un consimțământ al titularului pentru însușirea lor de către o altă persoană. Dimpotrivă, potrivit declarațiilor părții vătămate, aceasta încuiase atât ușa biroului, cât și ușa de acces în magazin, împrejurare care confirmă intenția sa de a menține bunurile în propria sferă de stăpânire.
41. Prin urmare, instanța constată că, în speță, sunt identificabile atât obiectul juridic special al infracțiunii, cât și obiectul material asupra căruia au fost îndreptate acțiunile prejudiciabile ale inculpatului.
42. Sub aspectul ***laturii obiective***, instanța reține că infracțiunea de furt presupune realizarea unei acțiuni de sustragere pe ascuns a bunurilor aparținând altei persoane, prin scoaterea acestora

din posesia sau detenția legitimă a titularului și trecerea lor în stăpânirea de fapt a făptuitorului, fără consimțământul persoanei îndreptățite.
43. În cazul infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal, legiuitorul a prevăzut suplimentar circumstanța calificativă a pătrunderii în încăpere, într-un alt loc pentru depozitare sau în locuință, care imprimă faptei un grad sporit de pericol social.
44. Raportând aceste exigențe la situația de fapt stabilită în cauză, instanța constată că, în intervalul cuprins între 08 iulie 2025, ora 22:10, și 09 iulie 2025, ora 08:00, inculpatul Valeriu Muhin a pătruns în interiorul magazinului alimentar „Taty Market", situat în satul Bușteni, raionul Hîncești, prin intermediul unui geam, de unde a sustras un ghiozdan(geantă) în interiorul căruia erau păstrate mijloace bănești și alte bunuri personale ale părții vătămate Agaci Tatiana.
45. Caracterul material al acțiunii de sustragere rezultă, în primul rând, din declarațiile inculpatului oferite, acesta relatând în mod detaliat modalitatea în care a observat geanta, a pătruns în magazin, a identificat geanta în care se aflau mijloace bănești și l-a luat, părăsind ulterior încăperea prin același geam. Instanța apreciază că aceste declarații prezintă relevanță probatorie întrucât descriu nu doar faptul însușirii unor bunuri străine, ci și succesiunea acțiunilor prin care inculpatul a dobândit stăpânirea materială asupra acestora.
46. În același timp, declarațiile inculpatului sunt susținute de cele ale părții vătămate Agaci Tatiana, de asemenea, declarațiile martorilor Iurceac Ecaterina și Garbuz Anastasia confirmă faptul că, în dimineața zilei de 09 iulie 2025, geamul biroului era deschis, iar pe podeaua încăperii se aflau sticle de apă, unele dintre acestea fiind sparte (f.d. 37–38).
47. Deși martorii menționați nu au perceput nemijlocit momentul săvârșirii faptei și nici nu l-au identificat pe inculpat la locul comiterii acesteia, declarațiile lor au valoare probatorie prin faptul că confirmă împrejurările obiective constatate imediat după producerea evenimentului, concordante cu modalitatea de pătrundere descrisă de inculpat.
48. Instanța reține că infracțiunea de furt se consideră consumată atunci când bunurile au fost scoase din stăpânirea persoanei vătămate, iar făptuitorul a dobândit posibilitatea reală de a dispune de acestea potrivit propriei voințe.
49. În speță, acest moment a fost atins odată cu părăsirea magazinului de către inculpat având asupra sa bunurile sustrase, împrejurare confirmată inclusiv prin conduita sa ulterioară, constând în utilizarea mijloacelor bănești la procurarea bunurilor în mun. Chișinău.
50. Instanța reține că particularitatea încadrării juridice reținute în sarcina inculpatului Valeriu Muhin constă în săvârșirea furtului prin pătrundere în încăpere, circumstanță calificativă prevăzută expres de art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal.
51. Sub aspect juridic, pătrunderea presupune accesul neautorizat al făptuitorului într-un spațiu protejat, în scopul realizării sustragerii bunurilor aflate în interiorul acestuia, indiferent dacă accesul este realizat prin ușă, fereastră sau printr-o altă modalitate.
52. Urmare a aprecierii şi analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanţa concluzionează, că acţiunile inculpatului Valeriu Muhin întrunesc pe deplin semnele faptei infracţionale încadrate în baza art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal după indicii calificativi „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință.",* fapt recunoscut de însuși inculpat și materialele cauzei penale.
53. La stabilirea pedepsei, instanţa în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal al RM, ţine cont de caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale

familiei acestuia. Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art.61 şi 75 Cod penal instanţa a stabilit următoarele circumstanţe:

- prin acţiunile sale infracţiunea comisă de Valeriu Muhin, prevăzută de art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este o infracţiune mai puțin gravă, care face parte din categoria infracţiunilor contra patrimoniului;

- potrivit Caracteristicii eliberate de Primăria sat. Fîrlădeni, se indică că Valeriu Muhin ca personalitate se clasifică ca una problematică, cu multiple devieri de comportament. În privința acestuia fiind sesizați de nenumărate ori de organele de ordine în legătură cu ilegalitățile comise de acesta, aflându-se la evidența orgenalor de drept și a instituțiilor specializate (f.d. 97);

-potrivit revendicării F-246 din 31 iulie 2026 (f.d. 65)în privința inculpatului au fost intentate mai multe cauze penale, cât și a fost atras la răspundere penală, după cum urmează:

- Prin Sentința Judecătoriei Cimișlia, din 19 mai 2025, i-a fost stabilită pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal, 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea acesteia în centrul de detenție pentru minor. În corespundere cu prevederile art. 90 alin.(1) Cod penal, suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

- Prin Sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 18 iunie 2026, în corespundere cu prevederile art. 84 alin.(4) prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsă sub formă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în centru pentru minori și tineri.

- potrivit concluziei şi certificatului, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află (f.d. 95-96).

54. Circumstanţe atenuante conform art. 76 Cod penal al RM instanţa a stabilit săvîrșirea infracțiunii în perioada minoratului.

55. Circumstanţe agravante conform art. 77 Cod penal al R.M., instanta nu a stabilit.

56. Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

57. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

58. În acest sens, instanţa remarcă că, sub aspectul proporţionării pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 CP, trebuie să ţină seama atât de elementele ce ţin de materialitatea faptelor în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

59. Instanța reține că, în evaluarea individualizării pedepsei, aceasta este chemată să țină cont de principiile fundamentale ale dreptului penal, în special de principiul proporționalității și cel al umanismului sancțiunii penale.

60. Instanța subliniază că individualizarea pedepsei nu reprezintă o operațiune pur formală, limitată la alegerea unei sancțiuni dintre cele prevăzute de norma de incriminare, ci implică o

apreciere concretă și individualizată a necesității, proporționalității și caracterului suficient al pedepsei în raport cu particularitățile cauzei.
61. În acest sens, instanța apreciază că pedeapsa penală trebuie să răspundă nu doar necesității sancționării conduitei infracționale, ci și obiectivului de prevenire a repetării unor asemenea comportamente, fără a depăși ceea ce este necesar pentru realizarea scopurilor prevăzute de lege.
62. Totodată, instanța acordă o importanță deosebită faptului că inculpatul Muhin Valeriu avea vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracțiunii, împrejurare care impune aplicarea dispozițiilor speciale privind răspunderea penală a minorilor și evaluarea cu prioritate a posibilităților de corectare și reintegrare socială a acestuia.
63. Instanța reține că inculpatul Muhin Valeriu, în cadrul examinării cauzei penale, a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate și a solicitat examinarea cauzei potrivit procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
64. Astfel, în condițiile admiterii cererii inculpatului de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, devin incidente prevederile art. 80[1] alin.(1) Cod penal, care stabilesc beneficiul reducerii cu o pătrime a limitelor pedepsei prevăzute de norma de incriminare.
65. Instanța apreciază că recunoașterea faptelor imputate și acceptarea judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală reprezintă manifestări procesuale care justifică aplicarea tratamentului sancționator favorabil instituit de legiuitor, indiferent de aprecierea distinctă a celorlalte circumstanțe relevante pentru individualizarea pedepsei.
66. Concomitent, instanța reține că, potrivit art. 70 alin.(3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a împlinit vârsta de 18 ani, maximul pedepsei prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită se reduce la jumătate.
67. Raportând prevederile menționate la situația inculpatului, instanța constată că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal se pedepseşte cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, ***sau cu închisoare de până la 4 ani***.
68. Întrucât inculpatul avea vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracțiunii, prin aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, limita maximă a pedepsei închisorii se reduce de la 4 ani la 2 ani.
69. Ulterior, aplicând reducerea cu o pătrime prevăzută de art. 80[1] alin.(1) Cod penal, limita maximă a pedepsei închisorii ce poate fi stabilită inculpatului se reduce de la 2 ani la 1 an și 6 luni închisoare.
70. În continuare, instanța consideră necesară examinarea datelor care caracterizează persoana inculpatului Valeriu Muhin, întrucât stabilirea unei pedepse echitabile nu poate fi realizată exclusiv prin raportare la gravitatea abstractă a infracțiunii, fiind necesară și aprecierea individuală a circumstanțelor ce caracterizează persoana celui vinovat.
71. În acest sens, instanța reține că, potrivit informațiilor cuprinse în revendicarea anexată materialelor cauzei penale, în privința inculpatului Muhin Valeriu au fost intentate mai multe cauze penale, inclusiv pentru fapte din categoria infracțiunilor contra patrimoniului.
72. Totodată, instanța constată că, prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 19 mai 2025, în privința inculpatului Muhin Valeriu Nicandru, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, a fost stabilită, pentru concurs de infracțiuni, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea acesteia în centrul de detenție pentru minori și tineri. Prin aceeași sentință, în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

73. Subsecvent, instanța reține că, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 18 iunie 2026, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Muhin Valeriu Nicandru i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea acesteia în centrul de detenție pentru minori și tineri, la moment în baza acesteia fiind în stare de arest preventiv.
74. Cu toate acestea, instanța acordă o importanță determinantă împrejurării că ***ambele sentințe judecătorești menționate nu sunt definitive***, fiind supuse controlului judiciar în fața instanței ierarhic superioare, conform extraselor prezentate de acuzatorul de stat.
75. În această ordine de idei, instanța subliniază că existența unor cauze penale intentate în privința inculpatului, precum și pronunțarea unor sentințe de condamnare care nu au dobândit caracter definitiv nu pot fi asimilate existenței unor condamnări definitive și nici nu pot constitui, prin ele însele, dovada săvârșirii altor infracțiuni. Or, principiul prezumției nevinovăției impune ca persoana acuzată de comiterea unei infracțiuni să fie considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale în condițiile legii, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.
76. Prin urmare, instanța apreciază că datele privind celelalte proceduri penale pot fi consemnate în cadrul examinării situației procesuale a inculpatului, fără însă a li se atribui valoarea unor antecedente penale definitive, a unei recidive sau a unor circumstanțe agravante.
77. Totodată, instanța observă că infracțiunea care constituie obiectul prezentei cauze a fost săvârșită în perioada 08-09 iulie 2025, ulterior pronunțării sentinței Judecătoriei Cimișlia din 19 mai 2025.
78. Această succesiune cronologică prezintă relevanță în aprecierea împrejurărilor în care a avut loc fapta, însă nu justifică, în absența unor condiții legale suplimentare, concluzia că inculpatul ar fi manifestat o perseverență infracțională stabilită prin hotărâri definitive.
79. În acest context, instanța reține că, potrivit materialelor urmăririi penale, inculpatul se caracterizează negativ la locul de trai, împrejurare care, în măsura în care este confirmată prin înscrisurile administrate, urmează a fi apreciată împreună cu celelalte date privind personalitatea acestuia.
80. În același timp, instanța nu poate neglija faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei, a acceptat examinarea cauzei în procedură simplificată și, la momentul comiterii infracțiunii, era minor, aceste elemente urmând a fi valorificate în sens favorabil la stabilirea cuantumului pedepsei.
81. Astfel, instanța apreciază că situația individuală a inculpatului prezintă particularități care reclamă o intervenție penală orientată în mod prioritar către corectarea comportamentului său, conștientizarea consecințelor acțiunilor prejudiciabile și prevenirea unor noi încălcări ale legii penale.
82. Instanța reține că partea apărării a solicitat aplicarea în privința inculpatului Muhin Valeriu a unei pedepse neprivative de libertate, invocând necesitatea acordării unei șanse de reeducare și reintegrare socială în condițiile menținerii acestuia în comunitate.
83. Examinând argumentele invocate, instanța apreciază că acestea trebuie analizate prin prisma principiului individualizării pedepsei, a caracterului prioritar al interesului superior al copilului, precum și a obligației de a examina efectiv posibilitatea aplicării unor măsuri mai puțin restrictive decât privarea de libertate.
84. Instanța subliniază că pedeapsa închisorii aplicată unei persoane minore trebuie să reprezinte o măsură de ultim resort, justificată numai în situația în care circumstanțele concrete ale cauzei demonstrează insuficiența sancțiunilor alternative pentru atingerea scopurilor pedepsei penale. Totodată, caracterul subsidiar al pedepsei privative de libertate nu presupune

imposibilitatea aplicării acesteia minorilor, ci obligă instanța să ofere o justificare individualizată și convingătoare a necesității sale.

85. În prezenta cauză, instanța reține că infracțiunea săvârșită de inculpat a avut un caracter intenționat, fiind realizată prin pătrunderea neautorizată într-un magazin alimentar, în perioada nocturnă, urmată de însușirea unor mijloace bănești și utilizarea acestora în interes personal.

86. Instanța apreciază că modalitatea concretă de comitere a faptei, natura bunurilor sustrase, cuantumul prejudiciului indicat în învinuire și conduita inculpatului ulterior săvârșirii infracțiunii reflectă un grad de pericol social care nu poate fi ignorat în procesul de individualizare a pedepsei.

87. Totodată, instanța observă că, deși în privința inculpatului au fost pronunțate anterior două sentințe de condamnare pentru infracțiuni din aceeași categorie, aceste hotărâri nu au dobândit caracter definitiv, motiv pentru care nu pot fundamenta în mod autonom concluzia privind necesitatea aplicării închisorii.

88. Cu toate acestea, necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate urmează a fi apreciată prin raportare la circumstanțele potrivit cărora, în privința ultimului a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la definitivarea ultimei sentințe de consemnare emise.

89. Respectiv, instanța analizând posibilitatea aplicării unei pedepse non-privative de libertate, apreciază că executarea ultimei ar fi îngreunată de circumstanțele expuse supra.

90. Revenind la cuantumul concret al pedepsei, instanța reține că, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3) și art. 80^1 alin.(1) Cod penal, limita maximă a pedepsei închisorii care poate fi stabilită inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal constituie 1 an și 6 luni.

91. Instanța apreciază că stabilirea unei pedepse la limita maximă astfel determinată nu se impune în circumstanțele cauzei, întrucât ar diminua relevanța circumstanțelor individuale favorabile inculpatului, în special vârsta acestuia la momentul săvârșirii infracțiunii și recunoașterea faptelor imputate.

92. În același timp, instanța consideră că pedeapsa trebuie să prezinte un grad suficient de severitate pentru a asigura conștientizarea consecințelor conduitei infracționale și pentru a contribui la prevenirea săvârșirii unor noi fapte prejudiciabile. Astfel, evaluând circumstanțele concrete ale faptei, natura și modalitatea comiterii infracțiunii, datele individuale privind persoana inculpatului, minoritatea acestuia, recunoașterea vinovăției, precum și necesitatea asigurării unui echilibru între caracterul sancționator și cel educativ al pedepsei, instanța apreciază că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1 (un) an** este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

93. Instanța consideră că un asemenea termen reprezintă o intervenție penală limitată în timp, care nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea scopurilor pedepsei, oferind totodată posibilitatea desfășurării unor activități educaționale și de reintegrare socială adaptate particularităților vârstei inculpatului.

94. Referitor la locul executării pedepsei, instanța reține că, potrivit art. 72 alin.(5) Cod penal, minorii execută pedeapsa închisorii în centrele de detenție pentru minori și tineri, ținându-se cont de personalitatea condamnatului, antecedentele penale și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

95. Având în vedere că inculpatul Valeriu Muhin era minor la momentul săvârșirii infracțiunii și își păstrează această calitate la momentul pronunțării prezentei sentințe, instanța apreciază necesară stabilirea executării pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri,

instituție destinată executării pedepselor privative de libertate în condiții adaptate particularităților acestei categorii de persoane.

96. Instanța de judecată consideră relevante principiile desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special din Hotărârea *Maslov c. Austriei [MC], din 23 iunie 2008, cererea nr. 1638/03*, par.par. 82-83, în care Curtea a subliniat că, atunci când sunt examinate măsuri aplicabile persoanelor care au săvârșit infracțiuni în perioada minoratului, autoritățile naționale trebuie să acorde o importanță deosebită interesului superior al copilului și necesității facilitării reintegrării sale sociale. Curtea a evidențiat că *reintegrarea constituie unul dintre obiectivele fundamentale ale justiției juvenile, iar măsurile susceptibile să rupă legăturile familiale și sociale ale minorului trebuie privite ca soluții de ultimă instanță*.

97. În consecință, instanța concluzionează că scopurile pedepsei penale, prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, pot fi realizate prin aplicarea în privința inculpatului Valeriu Muhin a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de ***1 (un) an, cu executarea pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri, fără aplicarea, în prezenta cauză, a regulilor cumulului de sentințe***.

98. Instanța consideră necesar să se expună distinct asupra posibilității aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, în contextul existenței sentințelor pronunțate anterior în privința inculpatului Valeriu Muhin.

99. Potrivit art. 85 alin.(1) Cod penal, în cazul în care, după pronunțarea unei sentințe, dar înainte de executarea completă a pedepsei, persoana condamnată săvârșește o nouă infracțiune, instanța adaugă, integral sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară.

100. Din conținutul normei rezultă că aplicarea cumulului de sentințe presupune identificarea unei pedepse anterior stabilite, determinarea părții neexecutate a acesteia și existența condițiilor legale pentru cumularea pedepselor.

101. În prezenta cauză, instanța reține că, prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 19 mai 2025, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

102. Totodată, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 18 iunie 2026, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani, în condițiile art. 84 alin (4) Cod penal.

103. Instanța constată însă că *ambele sentințe sunt contestate*, fiind supuse controlului judiciar în fața Curții de Apel și neavând, la momentul examinării prezentei cauze, caracter definitiv. Această împrejurare prezintă relevanță deoarece soluțiile pronunțate anterior, inclusiv cuantumul pedepselor și modalitatea de executare a acestora, pot fi modificate ori casate în cadrul controlului judiciar.

104. În asemenea condiții, instanța nu poate considera definitiv stabilite pedepsele anterioare și nici nu poate determina cu certitudine, pe baza exclusivă a soluțiilor nedefinitive, partea de pedeapsă care ar urma să fie cumulată cu pedeapsa aplicată în prezenta cauză.

105. Prin urmare, ținând cont de situația procesuală existentă, instanța apreciază că nu dispune de o bază juridică și factuală suficient clarificată pentru a stabili, prin prezenta sentință, o pedeapsă definitivă rezultantă prin cumularea pedepselor pronunțate în celelalte cauze penale.

106. În consecință, instanța consideră necesară stabilirea unei pedepse distincte pentru infracțiunea dedusă judecății, fără efectuarea cumulului de sentințe în baza art. 85 Cod penal, urmând ca eventualele chestiuni privind cumularea pedepselor să fie soluționate în condițiile și prin procedurile prevăzute de lege, după clarificarea situației juridice a hotărârilor anterioare.

Referitor la acțiunea civilă.

107. Instanța reține că potrivit materialelor cauzei la 11 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, de către Tatiana Agaci, a fost înaintată o cerere de constituire ca parte civilă, potrivit căreia, a solicitat: Constituirea sa în calitate de parte civilă în prezenta cauză; admiterea acțiunii civile formulate; Încasarea de la inculpat în beneficiul său a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 63 820 lei, cât și examinarea cauzei în lipsa sa.
108. În motivarea cererii formulate, a indicat că prin fapta imputată, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 63 820 lei, reprezentând suma de bani sustrasă de la ultima, prejudiciu care este confirmat prin materialele dosarului penale și prin probele administrate, solicitând astfel admiterea integrală a acțiunii.
109. Raportând dispozițiile legale enunțate la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că existența faptei ilicite și vinovăția inculpatului Valeriu Muhin au fost stabilite în cadrul examinării învinuirii penale, fiind demonstrat că acesta, în perioada 08-09 iulie 2025, prin pătrunderea neautorizată în interiorul magazinului alimentar „Taty Market", situat în satul *****, a sustras un ghiozdan în interiorul căruia se aflau mijloace bănești aparținând părții vătămate Tatiana Agaci.
110. În acest sens, instanța acordă o relevanță deosebită poziției procesuale exprimate de inculpat, care, în cadrul examinării judiciare, a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
111. Instanța apreciază că recunoașterea integrală a faptelor descrise în rechizitoriu, inclusiv a împrejurărilor referitoare la bunurile sustrase și la prejudiciul material indicat în învinuire, în măsura în care această recunoaștere rezultă din declarațiile inculpatului consemnate în ședința de judecată, prezintă o importanță probatorie substanțială pentru soluționarea pretențiilor civile formulate. Or, recunoașterea de către inculpat a faptelor imputate constituie un element relevant nu doar pentru stabilirea răspunderii sale penale, ci și pentru aprecierea raportului de cauzalitate dintre conduita infracțională și prejudiciul material reclamat de partea vătămată.
112. În aceeași ordine de idei, instanța reține că prejudiciul material invocat de partea civilă rezultă din lipsirea acesteia de mijloacele bănești aflate în ghiozdanul(geanta) sustrasă, respectiv suma de 44 000 lei și aproximativ 1 000 euro, ultima fiind evaluată în rechizitoriu, potrivit cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei din 09 iulie 2025, la suma de 19 820 lei.
113. Astfel, valoarea totală a prejudiciului material indicată de partea civilă constituie 63 820 lei, fiind identică cu valoarea prejudiciului reținută în actul de învinuire.
114. Instanța observă că suma solicitată cu titlu de despăgubire materială nu reprezintă o pretenție patrimonială distinctă de fapta penală dedusă judecății, ci constituie consecința patrimonială directă a sustragerii mijloacelor bănești.
115. Instanța apreciază că, odată cu sustragerea mijloacelor bănești și utilizarea acestora de către inculpat, partea vătămată a fost lipsită de posibilitatea de a dispune de valorile patrimoniale care îi aparțineau, producându-se astfel o diminuare efectivă a patrimoniului său.
116. În acest context, instanța subliniază că repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune urmărește restabilirea, în măsura posibilului, a situației patrimoniale existente anterior comiterii faptei ilicite, iar nu aplicarea unei sancțiuni civile suplimentare persoanei vinovate. Prin

urmare, obligația de reparare a prejudiciului trebuie să corespundă întinderii prejudiciului efectiv cauzat, astfel încât persoana vătămată să beneficieze de o compensare integrală a pierderilor patrimoniale demonstrate.
117. Instanța apreciază că admiterea pretențiilor civile formulate este justificată prin necesitatea restabilirii drepturilor patrimoniale lezate ale părții vătămate și prin principiul potrivit căruia persoana care a cauzat, printr-o faptă ilicită și culpabilă, un prejudiciu altei persoane este obligată să suporte consecințele patrimoniale ale propriilor acțiuni.
118. În consecință, în condițiile în care cuantumul prejudiciului de 63 820 lei este confirmat prin ansamblul probator administrat și prin recunoașterea integrală a acestuia de către inculpat în cadrul examinării judiciare, instanța constată că *sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, respectiv existența faptei ilicite, a prejudiciului material, a raportului de cauzalitate și a vinovăției autorului*.
119. Astfel, instanța apreciază că pretențiile patrimoniale formulate de partea civilă Tatiana Agaci sunt întemeiate, fiind justificată admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea din contul inculpatului Valeriu Muhin, în beneficiul părții civile, a sumei de ***63 820 (șaizeci și trei de mii opt sute douăzeci) lei***, cu titlu prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Chestiunea privind măsura preventivă:

120. În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.
121. Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă”.
122. Instanța examinând cauza penală a constatat că în cadrul urmării penale Valeriu Muhin la data de 16 august 2025, a semnat obligația de a nu părăsi țara (f.d.57).
123. Conform art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată, inclusiv în scopul asigurării executării sentinței, în situația în care există temeiuri rezonabile și suficiente, susținute prin probe, *care să justifice necesitatea privării de libertate*.
124. Instanța, luând în considerare circumstanțele cauzei, *pedeapsa aplicată, consideră necesar de a aplica în privința inculpatului, măsura preventivă, sub formă de arest preventiv, până la definitivarea sentinței*.

Corpuri delicte:

125. În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin.(1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.
126. Instanța reține că corpuri delicte, nu au fost recunoscute.

Cheltuieli judiciare:

127. În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

128. Cheltuieli de judecare a pricinii în şedinţa de judecată nu au fost invocate.

DISPOZITIVUL:

129. Pentru aceste motive în numele Legii prevăzute de art. art. 70 alin.(3), 80[1] alin.(1), 186 alin.(2) lit.c) Cod penal, 364[1], 382, 384 – 389, 393 – 395 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată:

H O T Ă R Ă Ş T E:

Valeriu Muhin, se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal al Republicii Moldova şi în baza normei menționate, cu aplicarea art. 70 alin.(3) și 80[1] alin.(1) Cod penal, i se stabileşte pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de ***1 (un) an, cu ispășirea acesteia în centrul de detenție pentru minori și tineri***.

Se aplică în privința lui **Valeriu Muhin**, măsura preventivă – ***arest preventiv, până la rămânerea definitivă a sentinței.***

Termenul executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Valeriu Muhin prin prezenta sentință, se va calcula din momentul pronunțării acesteia și anume 11 noiembrie 2026.

Se admite integral acțiunea civilă formulată de partea civilă Tatiana Agaci.

Se încasează din contul inculpatului Valeriu Muhin, în beneficiul părții civile Tatiana Agaci, IDNP: *****, domiciliată în r-nul. *****, suma de ***63 820 (șaizeci și trei de mii opt sute douăzeci) lei***, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Sentinţa este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **/ semnat /** **Emil Bulat**
Copia corespunde originalului
Judecătorul **Emil Bulat**